

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău) V. Chisilița
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, M. Anton, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nina Motricenco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Motricenco împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la constatarea ilegalității refuzului și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Nina Motricenco și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 11 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La 03 martie 2016 Nina Motricenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând:

- constatarea ca fiind ilegal refuzul pârâtului nr. 04-14/141 din 10 februarie 2016 și nr. 04-14/245 din 25 februarie 2016 de a examina plângerea sa din 29 ianuarie 2016 în conformitate cu art. 27 alin. (3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011;

- obligarea pârâtului de a emite o decizie în temeiul art. 27 alin. (3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, pe marginea plângerii din 29 ianuarie 2016.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 16 decembrie 2015 a aflat despre existența unor acte de control ale Inspecției Financiare privind inspectarea activității sale în funcție de contabil-șef al Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală în perioada anilor 2009-2012, inspectare efectuată în această instituție publică după concedierea sa și fără ca ea să fie informată despre rezultatele acestei inspectări.

Susține că, după ce a aflat despre existența actelor oficiale ce conțin date cu caracter personal despre activitatea și reputația sa profesională, la 17 decembrie 2015 a înaintat o cerere în adresa Inspecției Financiare, prin care a solicitat copiile de pe actele indicate,

întru exercitarea dreptului său de a primi orice informație oficială care o vizează în mod direct.

Menționează reclamanta că cererea din 17 decembrie 2015 a fost înaintată în baza prevederilor art. 6, 10, 11 alin. (1) p. (1-2), alin. (2) lit. d), 13 alin. (1) lit. c), 18 din Legea privind accesul la informație.

La 31 decembrie 2015 a primit răspunsul Inspecției Financiare, prin s-a refuzat eliberarea actelor oficiale ce conțin date cu caracter personal despre activitatea și reputația sa profesională, din motiv că actele solicitate conțin date cu caracter personal și că eliberarea acestora contravine prevederilor art. 7 și 8 din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 și art. 4-5 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Ulterior, la 29 ianuarie 2016 s-a adresat către pârât cu o plângere înaintată în temeiul art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, întru apărarea dreptului său de a primi informația oficială, care o vizează în mod direct și care se referă la reputația și activitatea sa profesională în funcție de contabil-șef al Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, accesul la care i-a fost restricționat de către Inspecția Financiară în baza Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Relatează reclamanta că la 12 februarie 2016 a primit de la pârât un răspuns evaziv și neclar (nr. 04-14/141 din 10 februarie 2016) despre rezultatul verificării celor invocate în plângerea din 29 ianuarie 2016, privind încălcarea de către Inspecția Financiară a dreptului său în calitate de subiect al datelor cu caracter personal de a avea acces la actele de control ce vizează în mod direct persoana sa și reputația sa profesională, fiind persoană responsabilă pentru activitatea economică și financiară în funcția de contabil-șef al Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală în perioada inspectată.

La 13 februarie 2016 a contestat răspunsul pârâtului cu o cerere prealabilă, solicitând eliberarea copiilor actelor administrative despre rezultatul verificării plângerii din 29 ianuarie 2016 privind: decizia motivată a pârâtului despre lipsa sau prezența încălcărilor dreptului său de acces la informația oficială secretizată de Inspecția Financiară, care o vizează personal și reputația sa profesională; decizia motivată a pârâtului despre cauza neaplicării în cazul său a prevederilor art. 29, 31 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, privind depersonalizarea datelor cu caracter personal al persoanelor terțe, indicate în actele de control; decizia motivată a pârâtului despre cadrul normativ-legal în baza căruia informația despre activitatea economică și financiară a unei instituții publice din Republica Moldova, totalmente finanțată din banii publici, se referă la informațiile ce constituie secret fiscal, comercial.

Relevă reclamanta că prin răspunsul nr. 04-14/245 din 25 februarie 2016 i s-a comunicat despre lipsa actelor administrative solicitate prin cererea prealabilă din motiv că, intervenția Centrului cu careva acte de reacții obligatorii asupra obiectului juridic litigios, nu are acoperire juridică, ori decizia furnizorului de informații (singurul, obligat să respecte limitările accesului la informație), care rezultă din soluționarea cererii de acces la informațiile oficiale urmează a fi contestate în ordinea prevăzută de lege.

Consideră că prin răspunsul din 25 februarie 2016 pârâtul a încălcat obligațiile sale stabilite expres de legislația în vigoare, fapt ce i-a creat obstacole în apărarea dreptului de acces la informația care o vizează personal, în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, reieșind din prevederile art. 18, 27 alin. (5) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal și prevederile art. 3 alin. (1), 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ.

Prin urmare invocă reclamanta Nina Motricenco că pârâtul i-a limitat accesul liber la justiție, situație ce a cauzat încălcarea gravă a dreptului său la un proces echitabil.

Mai mult ca atât, făcând trimitere la Legea privind accesul la informație și refuzând examinarea plângerii din 29 ianuarie 2016 conform procedurii stabilite în cadrul normativ-legal, pârâtul a afectat principiul raporturilor juridice din cauza admiterii arbitrariului în activitatea sa.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a Ninei Motricenco împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la constatarea ilegalității refuzului de emitere a deciziei pe marginea plângerii și obligarea emiterii deciziei.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 mai 2016 Nina Motricenco a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia și cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Nina Motricenco și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016.

La 09 martie 2017, Nina Motricenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Nina Motricenco a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că la judecarea pricinii în fond și în ordine de apel au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, fapt care a cauzat încălcarea gravă a dreptului său la un proces echitabil, garantat de art. 26 Constituția RM, art. 6 (1) și art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului.

În acest sens, a indicat că instanțele judecătorești nu au aplicat legile care trebuiau să fie aplicate, și anume, Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, Legea cu privire la aprobarea Regulamentului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 182-XVI din 10 iulie 2008 și art. 26 din Constituție.

La fel, instanțele judecătorești au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, și anume, Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, precum și, au emis decizii contrare practicii relevante emise în cazuri similare.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei instanței de apel, expediată în adresa recurentei la 09 ianuarie 2017 (f.d. 90), a fost recepționată la aceeași dată, recursul depus de Nina Motricenco la 09 martie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Nina Motricenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nina Motricenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari